

[Helge Sander]

Fonde på film- og tv-området føler vi er meget relevante, og vi kan give fuld tilslutning til det, der blev fremført af ministrene her for et kort øjeblik siden. Det kan være med til at understøtte de europæiske projekter. Men når man kommer med forslag som f.eks. 60/40, som vi har mødt på det seneste på tv-området, ja, så må vi melde fra.

I øvrigt mener vi heller ikke, at der er grund til at være særlig nervøse for, at vi i denne forbindelse skal blive oversvømmet af store og meget populære amerikanske serier. Vi tror fuldt og fast på, at Europa er stærkt nok til at klare sig selv, ligesom vi også tror, at Danmark er det.

Det er da rigtigt, som det er sagt fra et par ordførere, at det er væsentligt, at vi i disse år står stærkt på de kulturpolitiske områder, således at vi har noget at dæmme op med. Det understreges måske allerbedst netop på tv-området, hvor vi ved gennemførelsen af TV 2 netop brugte det som et af hovedargumenterne, at det var vigtigt, at vi havde noget dansk som alternativ til de mange muligheder, der kommer fra udlandet.

Resultatet har da også vist sig. Så vidt jeg husker de seneste undersøgelser, dækkede de danske kanaler TV 1, TV 2 og lokal-tv 94 pct. af al den tid, som danskerne bruger på at se tv.

Så som sagt: i princippet nej til dette 60/40-forslag, men i øvrigt er vi ikke særlig nervøse.

Hr. Holger K. Nielsen spørger, om vi skal have en europæisk kulturel egenart. Det skal vi selvfølgelig ikke. Men jeg tror, at vi alle kan være enige om, at vi skal tage det bedste og tilegne os det og bruge det. Jeg må også erkende, at selvfølgelig finder dette ikke udtryk i de enkelte lande i en fælleseuropæisk kulturel holdning og opfattelse – det kan ikke ske, og det skal ikke ske – men vi har jo allerede gennem mange år draget nytte af de mange positive ting, der er sket i andre lande, lige såvel som Danmark formentlig også har påvirket visse andre lande.

Når jeg hører hr. Holger K. Niensens svar til ministrene, synes jeg, det er en overbekymret SF-forespørger. Jeg tænker bl.a. på Europarådsafsnittet med hensyn til tv-konventionen – jeg ved ikke, hvor tydeligt det er sagt tidligere, men jeg synes i hvert fald, at ministrenes svar her i dag var en ganske klar understregning af, at det bliver også prioriteret i regeringen og i regeringspartierne over det tilsvarende EF, på

grund af den bredde og de muligheder, der ligger i det, i det regi.

Med den danske regerings holdning til et bredt og internationalt kultursamarbejde føler Venstre ikke, at vi har problemer med det, som vel nok er undertonen i forespørgslen her i dag.

Jeg vil gerne fremhæve et af de sidste afsnit i kulturministerens svar, fordi jeg synes, det er ganske dækkende og i hvert fald dækkende for Venstres holdning, nemlig det, hvor kulturministeren sagde – og jeg citerer:

»Regeringen vil fortsat arbejde for at fremme initiativer på kulturområdet samtidig i Norden, i EF og i Europarådet. Det ville være godt, om vi kunne nå så langt, at det var naturligt, at initiativer i henholdsvis Norden, EF og Europarådet kunne samordnes for at give initiativerne den bredest tænkelige europæiske udbredelse.«

Det kan vi til fulde tilslutte os fra Venstre.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministrene for deres indlæg, for der blev sagt mange rigtige og gode ting – og i særdeleshed alt, hvad der blev sagt om samarbejdet i EF og i Norden med hensyn til undervisning, er absolut positivt, og Fremskridtspartiet går ind for, at vi samles om at få udviklet den bedst mulige undervisningssektor.

Når vi går over i den anden del af kulturen, kunsten, eller hvad man nu skal kalde det, er vores indstilling den, at det drejer sig om udvikling. Kultur betyder udvikling – og vi mener ikke, at dansk kultur bliver udviklet blot ved, at vi taler sammen med de nordiske lande eller for den sags skyld de europæiske lande. Vi skal være åbne over for påvirkninger fra hele verden hele tiden.

Hvordan får man denne frihed og åbenhed til at kunne udvikle sin kultur og til at lade kulturarven gå videre til næste generation? Det gør vi kun ved at bevare friheden, ved ikke at sætte kulturen ind i støtteformer, ved at sikre sig, at den ikke skal ind i forskellige støttefonde, som der er blevet talt om her. Det er ligegyldigt, om det er EF-fonde, om det er Nordisk Råd, om det er Europarådet. Hver gang, vi sætter den ind i noget sådant, hvor man sidder i en kommission og diskuterer, tager vi frihed fra kulturen, og det kan Fremskridtspartiet ikke under nogen omstændigheder være med til, for det vil